

PB 2013, afl. 3 - Sign. - Vertrouwensbeginsel

PB 2013, afl. 3

Gegevens

Publicatie

PB 2013, afl. 3

Jaargang

2013

Trefwoorden

vertrouwensbeginsel, bestemmingsplan

Bij besluit van 9 mei 2011 heeft de raad het verzoek van appellant om een bestemmingsplan vast te stellen, waarin voorzien wordt in een woonbestemming voor de bedrijfswoning op een perceel, afgewezen. Daartegen heeft appellant bezwaar gemaakt welk bezwaar door de raad bij besluit van 9 januari 2012 gegrond is verklaard. Het besluit van 9 mei 2011 is vervolgens, onder aanvulling van de motivering, in stand gelaten. Tegen dit besluit heeft appellant beroep ingesteld. Appellant voert in beroep aan dat het college van burgemeester en wethouders, in reactie op het door hem ingediende akoestisch rapport 'Geluidbelasting omgeving hotel Fortkamp Uelserweg 36 Tubbergen' van 17 mei 2009, opgesteld door Buijvoets Bouw- en Geluidsadvies, aan hem schriftelijk heeft medegedeeld dat het rapport deugdelijk is en dat zijn verzoek om het toekennen van een reguliere woonbestemming aan de bedrijfswoning op het perceel gehonoreerd kan worden. Na ontvangst van een reactie heeft de raad echter besloten het plan niet vast te stellen, waarbij hij onder meer heeft overwogen dat het akoestisch rapport van Buijvoets van 17 mei 2009 niet deugdelijk is. De raad heeft aldus in strijd gehandeld met het vertrouwensbeginsel, aldus appellant.

Volgens de raad berust de aanvankelijke toezegging van het college van burgemeester en wethouders op een verkeerde beoordeling van het akoestisch rapport van Buijvoets van 17 mei 2009. De brief is verzonden namens het college van burgemeester en wethouders en betreft een ambtelijke mededeling in de fase voorafgaande aan het ter inzage leggen van het voorontwerp van het plan. De raad betoogt dat hij daaraan niet gebonden is. Over het betoog van appellant dat het vertrouwensbeginsel is geschonden, wordt overwogen dat in het algemeen geen rechten kunnen worden ontleend aan toezeggingen die zijn gedaan door niet ter zake beslissingsbevoegden. De bevoegdheid tot het vaststellen van een bestemmingsplan berust niet bij het college van burgemeester en wethouders, maar bij de raad. De raad heeft derhalve niet in strijd met het vertrouwensbeginsel gehandeld door het plan niet vast te stellen.

Noot van de redacteur (RB)

In de bestuursrechtpraktijk komen wekelijks uitspraken voorbij waarin een beroep wordt gedaan op het vertrouwensbeginsel. In het algemeen blijkt uit de praktijk dat een beroep op het vertrouwensbeginsel niet snel wordt aangenomen. Uit de rechtspraak volgt dat geen rechten kunnen worden ontleend aan toezeggingen die zijn gedaan door niet ter zake beslissingsbevoegden. Voor een geslaagd beroep op het vertrouwensbeginsel is vereist dat aannemelijk wordt gemaakt dat er namens het bevoegde gezag concrete toezeggingen zijn gedaan door een daartoe bevoegd persoon. In de bovenstaande zaak

ging het mis voor appellant op het criterium van het bevoegde bestuursorgaan. Voor het vaststellen van het bestemmingsplan is de raad het bevoegde orgaan. De voorbereiding van het bestemmingsplan behoort tot de bevoegdheid en taak van het college. In de voorbereidingsfase van het bestemmingsplan is er door het college aan appellant bevestigd dat het rapport deugdelijk is en dat zijn verzoek om het toekennen van een reguliere woonbestemming aan de bedrijfswoning op het perceel gehonoreerd kan worden. Vervolgens stelt de raad, die daartoe bevoegd is, het bestemmingsplan niet vast onder meer vanwege het feit dat het akoestisch rapport niet deugdelijk is. Dit in tegenstelling tot het eerdere bericht van het college aan appellant. Aan appellant natuurlijk een moeilijk uit te leggen kwestie. Appellant heeft in zijn beleving te maken met 'de gemeente' die een tegenstrijdig standpunt inneemt. Hoe onbegrijpelijk dat voor appellant ook is, vanuit juridisch perspectief kan een beroep op het vertrouwensbeginsel in dat geval moeilijk slagen. Vereist is immers dat het om een toezegging moet gaan die is gedaan door het daartoe bevoegde bestuursorgaan. Het college is niet bevoegd om een bestemmingsplan vast te stellen en kan daaromtrent dus ook geen toezeggingen doen waarvan een burger op de juistheid mag vertrouwen. Niet is gebleken dat destijds door of namens de raad verwachtingen zijn gewekt. Er is dus niet gehandeld in strijd met het vertrouwensbeginsel. Dit is in lijn met de rechtspraak die op dat punt bestaat, zie bijvoorbeeld ABRvS 9 januari 2013, zaaknummer 2012003225/1/R2. Anders is het natuurlijk als er een besluit van het college van burgemeester en wethouders zelf aan de orde is en het vertrouwen ook door het college is gewekt, zie bijvoorbeeld ABRvS 15 juni 2011 in [zaaknummer 201009572/1/H1](#) en 7 september 2011, [zaaknummer 201104111/1/H1](#).

(ABRvS 30 januari 2013, [zaaknummer 201203524/1/R1](#))